

Pavasara notikumi sakņu dārzā.

Kādu agru marta rītu zaķēns Pēcis pamodās no dīvaina trokšņa pie savas alas.

Izberzējis acis, sabužinājis ūsas, viņš devās laukā, paskatīties, kas viņu ir pamodinājis no tik salda un skaista ziemas miega. Izlīdis no alas viņš pamanīja, ka apkārt notiek dīvainas lietas. Saulītes stariņi priecīgi lēkāja apkārt un sildīja pie Pēča alas augošos sniegpulkstenīšus tik ļoti, ka tie atvēruši savus zvaniņus, skandināja priecīgi pirmās pavasara skaņas.

Putniņi tīrīja knābīšus un dziedāja skaļās dziesmas, lāču mamma ar lācēniem izlīduši no migas - tīrīja savus pinkainos kažokus. Strautiņš, kas atradās pie zaķēna alas priecīgi čaloja un burbuļoja pēdējos sniega gabalus kausēdams.

Bet visvairāk zaķēnu pārsteidza rosība, kas notika pie meža esošajā sakņu dārzā, tur smaržoja tik kārdinoši, ka Pēcis neizturēja un devās paskatīties, kas tur notiek.

Pašā dārzā vissaulainākajā stūrī redzami pirmie asniņi, kas saulītes stariņu sildīti lien ārā no zemes.

Nu Pēcis ir neizpratnē - kas tajā dobītē aug? Tāpēc, lai to saprastu Pēcis dodas uz dobītes malu apskatīt norādes, kas redzamas pie pašas dobītes.

Uz vienas norādes ir attēls ar zaļiem lociņiem Pēcis pagriež galvu un skat, patiesi – dobītē spīd zaļi tikko redzami lociņu gali, kas

izdzinuši savus sulīgos, zaļos asniņus - pacietīgi gaida siltos saulītes starus.

Pēcis iet tālāk un sajūt smaržu, kuru atpazītu pat vistumšākajā naktī, tā spēj smaržot tikai tomāti un re uz šīs norādes patiesi, ir uzzīmēts varens un sarkans tomāts.

Un tā Pēcis izstaigā visu sakņu dārzu lūkodamies apkārt norādēs un apbrīnodams katru stādiņu, jo zina, ka saulītes silto staru apspīdēti stādiņi izaugs par veselīgiem dārzeņiem.

Tomēr, lai tos sagaidītu Pēcis saprot, ka ir vajadzīgs laiks un rūpes, jo saulītes siltums nav vienīgais, kas nepieciešams šiem asniņiem.

Tā nu Pēcis ik rītu pirms saulītes siltajiem stariem steidz aplūkot dārziņu, to laistot un pārbaudot zemi ap augošajiem asniņiem un saulītes stari dāvā siltumu sakoptajam sakņu dārzam.